

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/269/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

38/2018. (III. 8.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a képviselőletében eljáró I. r. panaszos¹ útján 2017. június 30-án előterjesztett **panaszát** a 2018. március 8-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – K.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre egyrészt nem került sor, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszosok a 2017. június 30-án kelt panaszbeadványukban előadták, hogy a 2017. június 30-án 9 órakor foganatosított megalázó és jogtalan elővezetésüket kifogásolják. Az elővezetést a Sz. Ügyészség rendelte el és a K.-i Rendőrkapitányság K. Rendőrőse foganatosította.

Az I. r. panaszos elmondta, hogy a 2017. május 23-án 10 órára kitűzött idézésen pszichiátriai betegsége miatt nem tudott megjelenni. Erről 2017. május 17-én tértivevénnyel ellátott igazolást nyújtott be a Sz.-i Járási és Nyomozó Ügyészségre. Másnap, május 18-án orvosi igazolásokat is küldött tértivevénnyel biztosítva. Ezt követően nem kaptak több idézést.

2017. június 30-án a reggeli órában arra riadtak, hogy 4 rendőr (1 nő és 3 férfi) és a rendőrőrs parancsnoka a lakásukban kiabál, a konyha felőli ajtót betörve és azon behatolva kiabáltak, hogy öltözzenek, mert előállítás van ellenük elrendelve. A rendőrök nagyon megalázó módon bántak velük, az I. r. panaszos 6 éves kislánya nagyon megijedt.

A panaszosok a rendőrök miatt nem tudtak megmosakodni, az I. r. panaszos nem tudta a gyógyszereit bevenni. Az I. r. panaszos 6 éves lányát is be kellett vinni a kapitányságra, mivel nem tudták kire

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

bízni. A lány nagyon félt, a panaszos pedig rosszul volt a gyógyszerek hiánya miatt. A panaszosokat olyan dologgal vádolta meg az ügyész, amit nem követtek el, az egész koholmány. A panaszosok szerint az ügyészi határozat jogtalan, mivel az tartalmazza, hogy a szóbeli idézés közlésekor az I. r. panaszos már közölte, hogy a betegsége miatt nem tud aznap megjelenni, illetve az sem felel meg a valóságnak, hogy nem csatoltak orvosi iratokat.

A panaszos sérelmezi, hogy a szomszédok is látták az intézkedést, és az annyira megalázó volt, hogy az I. r. panaszos kapott egy újabb idegösszeroppanást és nem mer kimenni azóta az utcára. A II. r. panaszos is pszichés beteg, aktív korúak ellátását kapja, így nem tudják a jogtalan elővezetés költségeit kifizetni.

A panaszos számára megalázó volt, hogy fehérműben kellett állnia az 5 férfi rendőr előtt.

2) A panaszosok csatolták az I. r. és II. r. panaszossal szembeni elővezetési határozatokat, ami szerint a gyanúsított kihallgatáson nem jelentek meg és előzetesen nem mentették ki magukat.

3) A panaszosok csatolták az ügyészséghez benyújtott panaszukat, ennek részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

4) A panaszosok csatolták a panaszbeadványban hivatkozott feladószelvényeket másolatban.

5) A I. r. panaszos a Testület felhívására csatolta a 2017. augusztus 14-én kelt meghatalmazást, amelyben a II. r. panaszos meghatalmazta a panasz eljárás során a képviselőre.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) B. T. r. alezredes, őrsparancsnok átiratában előadta, hogy a Sz.-i Járás Ügyészség ügyésze, Dr. V. I. [...] számon hozott határozatával elrendelte az I. és II. r. panaszosok elővezetését 2017. június 30-án 9 órára a K.-i Rendőrőrs objektumába kihallgatásra, mivel a határozat indoklása szerint nevezettek idézésre nem jelentek meg, betegségére vonatkozólag igazolást nem nyújtottak be.

Az elővezetési határozat 2017. június 22-én [...] ált. számon került iktatásra a K.-i Rendőrőrsön, mely alapján 2017. június 30-án 8 óra 37 perckor a r. alezredes vezetésével R. I. r. zls., K.-V. Z. r. tzls, valamint J. J. r. törm. megjelent a K., B. K. u. [...] szám alatti lakóháznál a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 34.§-ban foglaltak szerinti elővezetés végrehajtására.

Az elővezetés végrehajtására igénybe vett rendőri erők összpontosítását az indokolta, hogy két fő elővezetését kellett foganatosítanunk, illetve az intézkedés szakszerű végrehajtása érdekében szükségesnek látta rendőrnő részvételét is az elővezetés foganatosítása során.

A B. K. u. [...] szám alatti lakóházra csengő nem volt felszerelve, az utcafrontra néző ablakokon a redőny le volt eresztve, emiatt a redőnyön kopogtattak, közben hangosan mondták, hogy „Rendőrség, kérem, nyissák ki a kaput!”.

A felszólításra válasz nem érkezett, ezért az udvarra nyíló bejárati kapu kilincset lenyomva akadálytalanul bejutottak az udvarra, mivel az nem volt bezárva. A lakóház udvarra néző bejárati ajtajának kilincset lenyomva bejutottak egy, általa konyhának vélt helyiségbe, majd onnan egy folyosóra.

A folyosóról nyíló első szobában lévő ágyban megtalálták II. r. panaszost, akit a napszaknak megfelelően köszöntött a r. alezredes, bemutatkozott, majd tájékoztatta arról, hogy a Sz.-i Járási és Nyomozó Ügyészség elővezetését rendelte el, melynek foganatosítása céljából érkeztek.

Ekkor a távolabbi, folyosóról nyíló szobából kijött a rendőr által korábbról szintén ismert I. r. panaszos hálórúhában. Őt is a napszaknak megfelelően köszöntötte, bemutatkozott - bár ez nem volt szükségszerű, mivel személyesen ismerik egymást, ugyanis egy időben egy középiskolába jártak és tegező viszonyban vannak - majd tájékoztatta arról, hogy a Sz.-i Járási és Nyomozó Ügyészség elővezetését rendelte el, melynek foganatosítása céljából érkeztek. Az I. r. panaszos után a folyosóra kijött a kb. 4-5 éves kislánya is. A lakóházban más nem tartózkodott.

Az elővezetési határozatot I. r. panaszos részére ismertette a r. alezredes, majd átadta egy példányát, mire szinte kiabálva azt válaszolta, hogy nem fog aláírni semmit, amire hangosan beszélve, szinte kiabálva felszólította a fiát (II. r. panaszos), hogy ne írjon alá semmit.

Az átadás tényét a határozat másodpéldányán dokumentálta a rendőr, azonban az átvétel tényét nem volt hajlandó aláírni. Kérdésre kijelentette, hogy törvénytelenül vezetik elő, mivel ő igazoltan betegség miatt nem tett eleget az idézésre megjelenési kötelezettségének, ezért az ügyész felelni fog.

I. r. panaszost megkérdezte a rendőr, hogy a jelen lévő kislányát kire tudná rábízni az elővezetés ideje alatt, mire azt válaszolta, hogy nincs akadálya az elővezetésnek, a kislányt pedig hozza magával, mert ha itthon hagyná egyedül, azért is feljelenének. Ezt követően kérésre bevonult a szobájába felöltözni, mely idő alatt J. J. r.törm. végezte a személyőrzési feladatokat, valamint öltözködés közben a ruházat átvizsgálást.

I. r. panaszos csak annyi időt töltött hálórúhában, amíg az elővezetési határozatot részére ismertette a r. alezredes, illetve amíg kézírással az átvétel tényét dokumentálta. Amíg öltözködött, ezen idő alatt a többi rendőr az első helyiségben tartózkodott, illetve II. r. panaszossal szemben intézkedett. A rendőr emlékei szerint nem sietett, ráérősen mozgott a lakóházban az elővezetés ideje alatt, annak sem mutatta jelét, hogy zavarban lenne. Ez idő alatt felöltözött II. r. panaszos is, aki közben felöltöztette a kislányt is, mivel az édesanyja ezzel nem törődött.

Már csak azért sem felel meg a valóságnak az az állítás, hogy huzamosabb ideig csak fehérműben kellett lennie 5 férfi jelenlétében, mivel az intézkedést 8 óra 37 perckor kezdték meg és az ügyész 9 órakor vette át az elővezetetteket.

Miután I. r. panaszos felöltözött, majd a konyha helyiségben bevette a gyógyszerét, de előtte megkérdezte, hogy ezt megteheti-e. Ezt követően kérdésre azt válaszolta, hogy indulhatunk, elkészült. A r. alezredes arra határozottan emlékszik, hogy I. r. panaszos a gyógyszereit a konyhahelyiség pultjánál bevette, ezután jelentette ki, hogy indulhatunk.

Ekkor megkérdezte őt a r. alezredes, hogy a mezítláb lévő kislányra nem akar-e cipőt adni, mire azt válaszolta, hogy úgyis cigány, megszokta a mezítláb járást. Csak a fia, II. r. panaszos felszólítására adott rá egy papucsot.

Ezt követően a lakóházból kivonultak. Ekkor felhívta a r. alezredes I. r. panaszos figyelmét, hogy a lakóházat és a kaput zárja be, mire azt válaszolta, hogy sem az ajtót, sem a kaput nem tudja bezárni, mivel a zárok nem jók, emiatt is jutottak be hozzájuk. A vagyonmegóvás érdekében ezért a lakóház őrzésével megbízta a r. alezredes K.-V. Z. r.tzls-t, aki I. r. panaszos hazatéréséig biztosította, hogy a házba jogtalan behatolás ne történjen. Már csak fentiek miatt sem felel meg a valóságnak a panaszos azon állítása, hogy a lakóházba való bejutás károkozással járt.

Az elővezetést s [...] szolgálati gépkocsival hajtották végre, majd a K.-i Rendőrőrsön azonnal átadták az elővezetetteket az elrendelő ügyész részére, sérülés és panaszmentesen. Az elővezetés befejezése után a kihallgatást végrehajtó ügyész sem jelezte, hogy I. r. panaszos a rendőri intézkedéssel szemben panasszal, kifogással élt volna annak ellenére, hogy a határozat ismertetése során személyesen tájékoztatta a r. alezredes ennek lehetőségéről.

Az intézkedés során I. r. panaszos nem volt agresszív, de folyamatosan hangosan, néha kiabálva szidalmazta a rendőröket, valamint az elővezetést elrendelő ügyészt. Az intézkedésnek alávetette magát, emiatt, valamint az intézkedés eredményes befejezését biztosító rendőri erő jelenléte miatt kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor. Emellett viszont semmilyen okmányt nem volt hajlandó aláírni, az aláírást megtagadta, melynek tényét dokumentálták a rendőrök a szükséges iratokon. Az intézkedés során teljes passzivitást tanúsított, nem kért hozzátartozó, képviselő kiértesítését, a kislányát is azért hozta magával az elővezetés során, mivel nem volt olyan hozzátartozója, akire rábízhatta volna.

II. r. panaszos az intézkedés során higgadt, együttműködő magatartást tanúsított.

A rendőrsre érkezésünkkor már a rendőrös objektumában tartózkodott az ügyész, aki azonnal átvette az elővezetett személyeket, ezért visszatartásra nem került sor, tehát a rendőrsön nem volt szükség nevezettek elhelyezésére.

Az intézkedésről videó, hangfelvétel nem készült.

Mivel a rendőrös állományának és a r. alezredesnek is ismeretes ez a hangnem és magatartás, melyet I. r. panaszos az elővezetés során tanúsított, emiatt az intézkedést higgadtan, csendesen, a folyamatos kommunikáció fenntartására törekedve hajtották végre.

Megjegyezni kívánja még a r. alezredes, hogy I. r. panaszos a vele kapcsolatos rendőri intézkedésekkel szemben szinte minden esetben panasszal élt. A panaszait rendőri szerveknél, ügyészségen, főügyészségen terjesztette elő. Ezen körülmények miatt vezette személyesen az elővezetés végrehajtását, ügyelve a higgadt, udvarias, szakszerű intézkedés lefolytatására, mert számítottak arra, hogy panaszt fog előterjeszteni ezen intézkedés miatt is, ugyanis a K. Rendőrkapitányságon a K.-i Rendőrös által fogantatosított intézkedésekkel és nyomozási cselekményekkel szemben benyújtott panaszai miatt [...] valamint a [...] számon kivizsgálások történtek, melyek elutasítással zárultak.

2) Az elővezetés végrehajtásáról szóló jelentés rögzíti, hogy az I. r. panaszossal szemben az Rtv. 29.§ alapján igazoltatást, illetve az Rtv. 31. § alapján ruházátvizsgálat, illetve az Rtv. 34.§ alapján elővezetést fogantatosítottak. Egyéb releváns többletinformációt a jelentés nem tartalmaz, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

3) A rendőrség megküldte a Nyilatkozat elnevezésű iratot, amelyen rögzítették, hogy az aláírást az I. r. panaszos megtagadta.

4) R. I. c. r. zls. kiegészítő jelentése a korábbiakban ismertetettekhez képest releváns többletinformációt a jelentés nem tartalmaz, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint. A jelentés esemény leírása megegyezik az őrsparancsnok előadásával.

5) J. J. c. r. törm. kiegészítő jelentése a korábbiakban ismertetettekhez képest releváns többletinformációt a jelentés nem tartalmaz, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint. A jelentés esemény leírása megegyezik az őrsparancsnok előadásával.

6) K-V. c. r. tzls. kiegészítő jelentése a korábbiakban ismertetettekhez képest releváns többletinformációt a jelentés nem tartalmaz, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint. A jelentés esemény leírása megegyezik az őrsparancsnok előadásával.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

1) Az elővezetés elrendelésével kapcsolatosan a Testületnek először saját hatáskörét kellett vizsgálnia a következők szerint.

Az Rtv. 92. § (1) „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.” Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Jelen ügyben a panaszos elővezetését az ügyészség azért rendelte el, mert a gyanúsított kihallgatásra az idézéseket nem vette át.

Az Rtv. 34. §-a rendelkezik az elővezetésről. E jogszabályhely szerint „a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri, vagy oda útba indítja. Ha az elővezetés másként nem teljesíthető, az elővezetett személyt a Rendőrségen a szükséges ideig – legfeljebb 12 óra időtartamra – vissza lehet tartani. A visszatartás időtartamának számítására az előállításra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős.” A szakasz (3) bekezdése rögzíti, hogy az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős.

A Be. 162. §-a értelmében az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét. A törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik, de az elővezetést a rendőrség hajtja végre. A Be ugyanezen szakaszának (4) bekezdése szerint az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani.

A rendelkezés szerint „a rendőr, illetőleg a nyomozó hatóság az érintett személyt az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt helyre kíséri, ennek érdekében a reá irányadó törvény szerint szükség esetén kényszerít és más intézkedést alkalmazhat. Az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani. A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezhet úgy, hogy a rendőr az elővezetés foganatosítása helyett az érintett személy útba indulását ellenőrizze, ha megalapozottan feltehető, hogy az elővezetés célja ezzel is elérhető.”

Megállapítható, hogy elválik egymástól az elővezetés elrendeléséért és foganatosításáért való felelősség, mint ahogy elválik egymástól a két kérdés szabályozása olyan értelemben is, hogy az elrendelésre vonatkozó normák a Be.-ben, a foganatosításra vonatkozó szabályok pedig az Rtv.-ben,

illetve a Szolgálati Szabályzatban található. Ugyanakkor az időpontra vonatkozó előírásokat a Be. tartalmazza

A fentiek alapján vizsgálhatja a Testület az elővezetést elrendelő hatóság tevékenységét, és a határozat jogszerűségét a hatásköri szabályai alapján, mivel – fő szabály szerint – nem terjed ki hatásköre a büntetőeljárás keretei között a Be. alapján végzett rendőri tevékenységre.

Az ilyen rendőri intézkedésekkel szemben a Be. 195. §-a alapján van helye panasznak, s annak elbírálására az ügyész jogosult.

A fentieknek megfelelően a Testület nem vizsgálhatta az elővezetés elrendelésének megalapozottságát, mivel erről a kérdéstről nem az intézkedő rendőrök döntenek, hanem – a Be. 162. §-ának értelmében – az elrendelő szerv.

A panaszosok beadványa alapján a Testület tehát vizsgálta, hogy az I. és II. r. panaszos 2017. június 30-án történt elővezetésére megfelelő jogalap birtokában került-e sor, ó illetve a foganatosítás módjának a jogszerűségét, továbbá az az ajtó megrongálására vonatkozó panaszt.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosoknak a Magyarország Alaptörvénye a II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, továbbá a XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogát, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

2) A Testület érdemben először azt vizsgálta, hogy a panaszosok elővezetésére megfelelő jogalap alapján került-e sor.

A rendőrség tájékoztatása szerint a Sz.-i Járási és Nyomozó Ügyészség folytat büntetőeljárást. Mivel a panaszosok az idézések ellenére nem jelentek meg a gyanúsított kihallgatáson, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 162. § (1) és (2) bekezdése alapján elrendelték az elővezetését.

A rendőrség megküldte a Testületnek az ügyészség elővezetést elrendelő határozatát.

A Testület ismételten hivatkozik Be. 162. § és az Rtv. 34. §-ára. Be. 162. § értelmében az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét. A törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik, de az elővezetést a rendőrség hajtja végre. Az Rtv. 34. §-ának (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban vagy végzésben megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri vagy oda útba indítja.

A Szolgálati Szabályzat 26. pontja alatt tárgyalja az elővezetés kérdéseit. A 33. §. (1) bekezdése szerint elővezetést jogszabályban erre felhatalmazott hatóságok határozata vagy végzése alapján lehet foganatosítani.

A Testület ehelyütt utal továbbá a rendőrség Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettségére, amely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Mivel a fentiek alapján megállapítható, hogy az ügyészség rendelte el a panaszosok elővezetését a határozatával, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszosok elővezetését a

rendőrkapitányság megfelelő jogalap birtokában kísérelte meg foganatosítani, ezért az a panaszosok személyes szabadsághoz való jogát nem sértette.

3) A panaszosok sérelmezték, hogy a rendőrök az intézkedést úgy foganatosították, hogy lejárassák a szomszédok előtt.

Sem a Rtv., sem a Szolgálati Szabályzat nem tartalmaz az intézkedés helyének megválasztásával kapcsolatban rendelkezéseket. Az Rtv. 2. §-ából – amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait – levezethető azonban, hogy az intézkedő rendőrök kötelesek úgy eljárni, hogy az az intézkedés alá vontnak a lehető legkisebb sérelmet okozza.

A Testület megjegyzi, hogy a rendőri intézkedések jelentős részét végzik az eljáró rendőrök közterületen vagy közterület közvetlen közelében, így szinte lehetetlen annak elkerülése, hogy az egyes intézkedéseknek szemtanúi legyenek. A Testület azt sem vonja kétségbe, hogy a közterületen foganatosított rendőri intézkedés az intézkedés alá vont számára kellemetlen, esetleg megalázó is lehet.

Ugyanakkor jelen esetben sem a panaszból, sem a rendőri jelentésekből nem derül ki az, hogy a panaszosok jelezték volna az eljáró rendőröknek, hogy a helyzet számukra megalázó, továbbá arra sincs adat, hogy bárki jelen lett volna az intézkedés során a panaszosokon és a családjukon kívül.

A Testület álláspontja szerint a panaszosok lakása a városközponttól relatíve távol található, így elmondható, hogy a panaszosokkal szemben a rendőrök kevésbé forgalmas helyen foganatosították az intézkedést. Az intézkedés továbbá jórészt a panaszosok ingatlanán belül zajlott.

A Testület a fentiek alapján úgy foglalt állást, hogy panaszosok emberi méltóságához való jogának megsértése az adott körülmények között nem valósult meg.

4) A panaszosok sérelmezték, hogy a rendőrök az ajtó megrongálásával jutottak a lakásba.

A rendőrök ezzel szemben azt állították, hogy miután a felszólításukra nem érkezett válasz, ezért az udvarra nyíló bejárati lapu kilincset lenyomva akadálytalanul bejutottak az udvarra, mivel az nem volt bezárva. A lakóház udvarra néző bejárati ajtajának kilincset lenyomva bejutottak egy, általa konyhának vélt helyiségbe, majd onnan egy folyosóra.

Az Rtv. 13. § (3) bekezdése szerint ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.

Az Rtv. 15. § pedig az arányosság követelményét szabályozza. Eszerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A Testület a történeti tényállás kialakítása során feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a panaszos és a rendőrség által előadottak között, amelyeket a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközzel és a birtokában lévő csekély számú bizonyítékkal nem tudott feloldani, így a történeteket nem tudta rekonstruálni tekintetben, hogy a rendőrök megrongálták-e az ajtót.

Megjegyzzi ugyanakkor a Testület, hogy a fenti törvényi felhatalmazás alapján a rendőröknek lehetőségük van az ajtó eltávolítására, amennyiben az intézkedést akadályozó tárgy másként nem távolítható el.

A Testület a fentiek miatt arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tulajdonhoz való alapvető jogának a sérelme nem megállapítható.

5) Az I. r. panaszos sérelmezte, hogy 4 férfi előtt kellett fehéreneműben várakoznia, illetve, hogy nem tudta bevenni a gyógyszereit.

Ezzel szemben a rendőri előadás szerint a panaszos csak a határozat átadási kísérletet alatt volt fehéreneműben, ezt követően egy rendőrnő felügyelete alatt, a 4 férfi rendőr távollétében felöltözhetett, illetve a szükséges gyógyszereit is bevehette.

Az Rtv. 2.§ előírja, hogy a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A Testület a történeti tényállás kialakítása során feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a panaszos és a rendőrség által előadottak között, amelyeket a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközzel és a birtokában lévő csekély számú bizonyítékkal nem tudott feloldani, így a történeteket nem tudta rekonstruálni tekintetben, hogy az I. r. panaszos bevehette-e a gyógyszereit, illetve, hogy miként öltözhetett fel.

A Testület a fentiek miatt arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy az I. r. panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

6) Az I. r. panaszos sérelmezte, hogy a 6 éves lányát is be kellett vinni a kapitányságra, mert nem volt kire bízni.

A rendőri előadás szerint miután közölték az I. r. panaszossal, hogy kihallgatás végett elő kell vezetniük, nyilatkoztatták, hogy tud-e gondoskodni a gyermek elhelyezéséről. A panaszos közölte, hogy nincs kire bízni a gyereket, ezért vigyék magukkal.

A Szolgálati Szabályzat 15. § (1) bekezdése rögzíti, hogy ha az Rtv. 33-34. §-a, vagy 37. § b)-c) pontja alapján a személyt a lakásából szállítják el, szükség esetén a lakásban maradó vagyontárgyait a rendőr biztonságba helyezi, az üresen maradó lakást tanúk jelenlétében lepecsételi.

A (2) bekezdés szerint a hátramaradt betegről, magatehetetlen személyről, gyerekekről történő gondoskodás érdekében a rendőr intézkedik. Ha a helyszíni ellátásuk nem oldható meg, kórházba, intézetbe utalásukról kell gondoskodni, valamint karitatív szervezetet is fel lehet kérni ellátásukra. A növények, haszon- és díszállatok gondozására a helyi önkormányzat jegyzője útján kell intézkedni.

A Testület ekörben ismét hivatkozik a fentebb említett Rtv. 15.§ szerinti arányossági szabályra.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrség köteles volt a gyermek biztonságba helyezéséről gondoskodni, és a gyermeket a megfelelő szervezethez utalni (gyámhatóság, szociális vagy egészségügyi szervezet). Ugyanakkor figyelemmel az elővezetést követően foganatosítandó eljárási cselekmény jellegére (kihallgatás) és várható időtartamára, különös tekintettel arra, hogy a rendőr a legkisebb jogkorlátozással járó intézkedést köteles választani, a Testület álláspontja szerint a rendőrök azon döntéssel, hogy a gyermek miatt nem értesítették az illetékes szakszolgálatot, hatóságot, hanem a gyermek kapitányságra történő beszállításáról döntöttek, megfelelően eleget tettek a gyermek biztonságba helyezésére vonatkozó kötelezettségüknek.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült az I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a gyermek kapitányságra történő beszállítása miatt.

IV.

A Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszosok elővezetését a rendőrkapitányság megfelelő jogalap birtokában kísérelte meg foganatosítani, ezért az a panaszosok személyes szabadsághoz való jogát nem sértette. Szintén nem sérült a panaszosok emberi méltóságához való joga azon panasz kapcsán, hogy a szomszédjai láthatták a rendőri intézkedést.

A Testület álláspontja szerint nem sérült az I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a gyermek kapitányságra történő beszállítása miatt.

Továbbá a Testület álláspontja szerint az I. r. panaszos emberi méltóságához való jogának, illetve a tulajodhoz való jogának a sérelme nem megállapítható, mivel az ellentmondó bizonyítékok alapján az események nem rekonstruálhatóak ekörben.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2018. március 8.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZÜLET